

Onsdag den 26. februar 2014

P7_TA(2014)0162

Seksuel udnyttelse og prostitution samt indvirkning heraf på ligestillingen mellem kønnene

Europa-Parlamentets beslutning af 26. februar 2014 om seksuel udnyttelse og prostitution og konsekvenserne deraf for ligestillingen mellem kønnene (2013/2103(INI))

(2017/C 285/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 4 og 5 i verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948,
- der henviser til FN's konvention fra 1949 om bekæmpelse af menneskehandel og tredjeparts udnyttelse af prostitution,
- der henviser til artikel 6 i CEDAW-konventionen fra 1979, som sigter mod at bekæmpe alle former for handel med og udnyttelse af prostitution af kvinder,
- der henviser til FN's konvention fra 1989 om barnets rettigheder,
- der henviser til FN's erklæring fra 1993 om bekæmpelse af vold mod kvinder, hvis artikel 2 fastslår, at vold mod kvinder omfatter: fysisk, seksuel og psykisk vold i samfundet, herunder voldtægt, seksuelt misbrug samt seksuel chikane og intimidering på arbejdspladser, uddannelses-institutioner og andetsteds, handel med kvinder og tvungen prostitution,
- der henviser til Palermoprotokollen fra 2000 om forebyggelse, bekæmpelse og retsforfølgelse af menneskehandel, særlig handel med kvinder og børn, som supplerer og er vedføjet FN's konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet,
- der henviser til det strategiske mål D.3 i handlingsplanen fra 1995 og Beijing-erklæringen,
- der henviser til ILO's konvention nr. 29 om tvunget eller pligtmæssigt arbejde, hvis artikel 2 definerer tvangsarbejde,
- der henviser til IOM's (Den Internationale Organisation for Migration) Bruxelleserklæring (11) om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel, som opfordrer til en omfattende, tværfaglig og effektivt koordineret politik med inddragelse af aktører fra alle de berørte områder,
- der henviser til Europarådets henstillinger på dette område, såsom henstilling nr. R 11 af 2000 om menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse, henstilling nr. R 5 af 2002 om beskyttelse af kvinder mod vold og henstilling nr. 1545 af 2002 om kampagnen mod handel med kvinder,
- der henviser til Europarådets konvention om bekæmpelse af menneskehandel,
- der henviser til beslutningsforslaget fra Europarådets Parlamentariske Forsamling om en henstilling »Kriminalisering af køb af sex for at bekæmpe menneskesmugling med henblik på seksuel udnyttelse«, Dok. 12920 af 26. april 2012,
- der henviser til OSCE's ministerielle Wienbeslutning nr. 1 (12) fra 2000 til støtte for OSCE's foranstaltninger og til OSCE-handlingsplanen til bekæmpelse af menneskehandel (beslutning nr. 557 af 2003),
- der henviser til artikel 2 og 13 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA af 19. juli 2002 om bekæmpelse af menneskehandel,

Onsdag den 26. februar 2014

- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA af 19. juli 2002,
- der henviser til Rådets resolution om initiativer til bekæmpelse af menneskehandel, især handel med kvinder ⁽¹⁾,
- der henviser til EU's strategi for bekæmpelse af menneskehandel,
- der henviser til sin beslutning af 15. juni 1995 om den fjerde internationale kvindekongress i Beijing »Ligestilling, udvikling og fred« ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. april 1997 om Kommissionens meddelelse om ulovligt og skadeligt indhold på Internettet ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. september 1997 om behovet for at igangsætte en kampagne på EU-plan om nul tolerance over for vold mod kvinder ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. oktober 1997 om Kommissionens grønbog om beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed i forbindelse med audiovisuelle tjenester og informationstjenester ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. november 1997 om Kommissionens meddelelse om bekæmpelse af børnesexturisme og memorandum om Den Europæiske Unions bidrag til øget bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. december 1997 om Kommissionens meddelelse om handel med kvinder med henblik på seksuel udnyttelse ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. maj 1998 om forslag til Rådets henstilling om beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed i forbindelse med audiovisuelle tjenester og informationstjenester ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. december 1998 om respekten for menneskerettighederne i Den Europæiske Union ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. februar 1999 om harmonisering af andre former for beskyttelse end flygtningestatus i Den Europæiske Union ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 30. marts 2000 om Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om iværksættelse af foranstaltninger til bekæmpelse af børnesexturisme ⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. april 2000 om initiativet fra Republikken Østrig til vedtagelse af Rådets afgørelse om bekæmpelse af børnepornografi på internettet ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ EUT C 260 af 29.10.2003, s. 4.

⁽²⁾ EFT C 166 af 3.7.1995, s. 92.

⁽³⁾ EFT C 150 af 19.5.1997, s. 38.

⁽⁴⁾ EFT C 304 af 6.10.1997, s. 55.

⁽⁵⁾ EFT C 339 af 10.11.1997, s. 420.

⁽⁶⁾ EFT C 358 af 24.11.1997, s. 37.

⁽⁷⁾ EFT C 14 af 19.1.1998, s. 39.

⁽⁸⁾ EUT C 167 af 1.6.1998, s. 128.

⁽⁹⁾ EFT C 98 af 9.4.1999, s. 279.

⁽¹⁰⁾ EFT C 150 af 28.5.1999, s. 203.

⁽¹¹⁾ EFT C 378 af 29.12.2000, s. 80.

⁽¹²⁾ EFT C 40 af 7.2.2001, s. 41.

Onsdag den 26. februar 2014

- der henviser til sin beslutning af 18. maj 2000 om opfølgningen af Beijing-handlingsplanen ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. maj 2000 om meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om fremtidige initiativer i kampen mod handel med kvinder ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. juni 2000 om Kommissionens meddelelse om ofre for kriminalitet i Den Europæiske Union: overvejelser om standarder og tiltag ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. juni 2001 om forslag til Rådets rammeafgørelse om bekæmpelse af menneskehandel ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. januar 2006 om strategier for bekæmpelse af handel med kvinder og børn, der er særligt udsatte for seksuel udnyttelse ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 2. februar 2006 om status over bekæmpelsen af vold mod kvinder og den fremtidige indsats ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. marts 2006 om tvangsprostitution i forbindelse med internationale sportsarrangementer ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. november 2009 om bekæmpelse af vold mod kvinder ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 5. april 2011 om prioriteringer og udkast til en ny EU-rammepolitik for bekæmpelse af vold mod kvinder ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. februar 2013 om den 57. samling i FN's Kommission for Kvinders Status: afskaffelse og forebyggelse af alle former for vold mod kvinder og piger ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2013 om organiseret kriminalitet, korruption og hvidvaskning af penge: henstillinger om foranstaltninger og initiativer ⁽¹¹⁾,
- der henviser til Den Europæiske Kvindelobbys oplysningskampagne »Ikke til salg«,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A7-0071/2014),
- A. der henviser til, at prostitution og tvangsprostitution er et kønsspecifikt fænomen med en global dimension, som involverer ca. 40-42 mio. personer, idet det store flertal af prostituerede er kvinder og mindreårige piger, og at næsten alle købere er mænd, hvorfor prostitution både er en årsag til og en konsekvens af kønsulighed, som det yderligere forværrer;
- B. der henviser til, at prostitution og tvungen prostitution er former for slaveri, der krænker den menneskelige værdighed og de grundlæggende rettigheder;
- C. der henviser til, at handel med mennesker — navnlig med kvinder og børn — med sigte på seksuel samt andre former for udnyttelse er en af de groveste krænkelser af menneskerettighederne, mens menneskehandel er i vækst globalt set som følge af stigningen i den profitable organiserede kriminalitet;
- D. der henviser til, at arbejde er en af de vigtigste kilder til selvrealisering, hvorved enkeltpersoner bidrager solidarisk til almenvellet;

⁽¹⁾ EFT C 59 af 23.2.2001, s. 258.

⁽²⁾ EFT C 59 af 23.2.2001, s. 307.

⁽³⁾ EFT C 67 af 1.3.2001, s. 304.

⁽⁴⁾ EFT C 53 E af 28.2.2002, s. 114.

⁽⁵⁾ EUT C 287 E af 24.11.2006, s. 75.

⁽⁶⁾ EUT C 288 E af 25.11.2006, s. 66.

⁽⁷⁾ EUT C 291 E af 30.11.2006, s. 292.

⁽⁸⁾ EUT C 285 E af 21.10.2010, s. 53.

⁽⁹⁾ EUT C 296 E af 2.10.2012, s. 26.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0045.

⁽¹¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0444.

Onsdag den 26. februar 2014

- E. der henviser til, at prostitution og tvangsprostitution er uløseligt forbundet med kønsulighed i samfundet og har betydning for mænd og kvinders status i samfundet og opfattelsen af deres indbyrdes forhold og seksualitet;
- F. der henviser til, at seksuel og reproduktiv sundhed fremmes ved hjælp af en sund tilgang til og gensidig respekt i forbindelse med seksualitet;
- G. der henviser til, at direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor indfører solide bestemmelser om ofre;
- H. der henviser til, at enhver prostitutionspolitik har betydning for opnåelsen af lighed mellem kønnene, indvirker på forståelsen af kønsspecifikke spørgsmål og udsender budskaber og normer til et samfund, herunder dets unge;
- I. der henviser til, at prostitution fungerer som en forretning og skaber et marked med forskellige indbyrdes forbundne aktører, hvor alfonser og indkøbere foretager beregninger og agerer med henblik på at sikre eller øge deres fortjeneste, og hvor sexkøberne spiller en væsentlig rolle, da de fastholder efterspørgslen på dette marked;
- J. der henviser til, at seksuel sundhed ifølge WHO »kræver en positiv og respektfuld tilgang til seksualitet og seksuelle forhold samt muligheden for at få behagelige og sikre seksuelle erfaringer, uden tvang, forskelsbehandling og vold«;
- K. der henviser til, at alle intime handlinger nedgøres til ting med en handelsværdi i forbindelse med prostitution, hvor mennesket reduceres til en vare eller et redskab, der står til kundens rådighed;
- L. der henviser til, at det store flertal af prostituerede kommer fra sårbare grupper,
- M. der henviser til, at rufferi er tæt forbundet med organiseret kriminalitet;
- N. der henviser til, at den organiserede kriminalitet, menneskehandel, meget voldelige forbrydelser og korruption stortrives omkring prostitutionen, og at det er rufferen, der inden for lovgivningens rammer drager mest nytte heraf, og som bliver til en »forretningsmand«;
- O. der henviser til, at prostitutionsmarkederne stimulerer handelen med kvinder og piger ⁽¹⁾;
- P. der henviser til, at handel med kvinder fungerer som et middel til at levere et udbud af kvinder og mindreårige piger til prostitutionsmarkederne;
- Q. der henviser til, at den nuværende politik til bekæmpelse af menneskehandel ifølge EU-data ikke er effektiv, og at der er et problem med at identificere og retsforfølge menneskehandlere, således at efterforskningen af handelen med kvinder samt retsforfølgelsen og domsafsigelsen i sager vedrørende menneskehandlere må styrkes;
- R. der henviser til, at stadig flere unge, hvoraf et alarmerende stort antal er børn, tvinges ud i prostitution;
- S. der henviser til, at den tvang, der er forbundet med prostitution, kan være direkte og fysisk eller indirekte f.eks. i form af pres på familien i hjemlandet, at tvangen kan være lumske psykologiske tvang;
- T. der henviser til, at hovedansvaret for bekæmpelse af menneskehandel ligger hos medlemsstaterne, og at kun seks medlemsstater i april 2013 havde anmeldt fuld gennemførelse af EU-direktivet om bekæmpelse af menneskehandel, hvis tidsfrist for gennemførelse udløb den 6. april 2013;
- U. der henviser til, at Kommissionen i sin strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd (2010-2015) erklærer, at »uligheder mellem kvinder og mænd er en krænkelse af de grundlæggende rettigheder«;

⁽¹⁾ 2006-rapporten fra Sigma Huda, FN's særlige rapportør om menneskehandel, særlig handel med kvinder og børn, fremhævede prostitutionslovgivningens direkte virkning på omfanget af menneskehandel.

Onsdag den 26. februar 2014

- V. der henviser til, at der er meget stor forskel på medlemsstaternes håndtering af prostitution med to fremherskende strategier: ifølge den ene strategi betragtes prostitution som en krænkelse af kvinders rettigheder — en form for sexslaveri — hvilket øger kvinders ulighed; ifølge den anden strategi betragtes prostitution som medvirkende til at øge ligestillingen, idet kvindens ret til at bestemme over sin egen krop fremmes; i begge tilfælde har de enkelte medlemsstater kompetencen til at beslutte, hvordan de håndterer prostitutionsspørgsmålet;
- W. der henviser til, at der er forskel på »tvungen« og »frivillig« prostitution;
- X. der henviser til, at spørgsmålet om prostitution skal behandles ud fra en langsigtet vision og et ligestillingsperspektiv;
1. anerkender, at prostitution/sexarbejde, tvungen prostitution og seksuel udnyttelse er yderst kønsspecifikke problemer, og at de krænker den menneskelige værdighed i strid med menneskerettighedsprincipperne, herunder ligestilling mellem kønnene, og derfor strider mod principperne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder målet med og princippet om ligestilling mellem mænd og kvinder;
 2. understreger, at man skal respektere alle kvinders sundhedsrettigheder, herunder retten til deres kroppe og seksualitet og til at være fri for tvang, forskelsbehandling og vold;
 3. understreger, at der er adskillige forbindelser mellem prostitution og menneskehandel, og anerkender, at prostitution — både globalt og i Europa — stimulerer handelen med udsatte kvinder og mindreårige piger, hvoraf en stor procentdel er mellem 13 og 25 år; understreger, hvilket også fremgår af oplysninger fra Kommissionen, at størstedelen af ofre (62 %) handles med henblik på seksuel udnyttelse, og at kvinder og mindreårige piger udgør 96 % af de identificerede og formodede ofre med en stigning i procentandelen af ofre fra lande uden for EU i de seneste år;
 4. erkender imidlertid, at manglen på pålidelige, nøjagtige og sammenlignelige data mellem landene, hvilket primært skyldes, at prostitutionen og menneskehandlen er ulovlig og ofte usynlig, holder prostitutionsmarkedet uigennemskueligt og hæmmer politiske beslutninger, således at alle tal de udelukkende baseres på skøn;
 5. understreger, at prostitution også er et sundhedsspørgsmål, da den har en skadelig indvirkning på sundheden hos de prostituerede, der er mere udsatte for seksuelle, fysiske og mentale sundhedstraumer, stofmisbrug og tab af selvrespekt og har en højere dødelighed end den gennemsnitlige befolkning; tilføjer og understreger, at mange sexkøbere efterspørger ubeskyttet købesex, hvilket øger risikoen for en skadelig indvirkning på sundheden hos prostituerede såvel som hos sexkøbere;
 6. understreger, at tvungen prostitution, prostitution og udnyttelse i sexindustrien kan have katastrofale og langvarige psykologiske følger for den involverede person (selv efter prostitutionens ophør), især børn og unge, ud over at være både en årsag til og en konsekvens af kønsulighed og medvirkende til at opretholde kønsstereotyper, såsom forestillingen om, at kvinders og mindreårige pigers kroppe er til salg med henblik på at tilfredsstille mandens behov for sex;
 7. opfordrer desuden medlemsstaterne til i overensstemmelse med national lovgivning at indføre regelmæssige fortrolige rådgivnings- og sundhedssamtaler for prostituerede et andet sted end der, hvor der drives prostitution;
 8. bemærker, at prostituerede udgør en gruppe med stor risiko for at blive smittet med hiv og andre seksuelt overførte sygdomme;
 9. opfordrer medlemsstaterne til at udveksle bedste praksis vedrørende reduktion af de farer, der er forbundet med gadeprostitution;
 10. anerkender, at prostitution og tvangsprostitution kan have⁽¹⁾ en indvirkning på vold mod kvinder generelt, idet undersøgelser af sexkøbere viser, at mænd, der køber sex, har et nedsættende syn på kvinder; foreslår følgelig de kompetente myndigheder, at forbud mod køb af seksuelle ydelser ledsages af en oplysningskampagne rettet mod mænd;

⁽¹⁾ En række undersøgelser om sexkøbere kan findes her: <http://www.womenlobby.org/spip.php?article1948&lang=en>.

Onsdag den 26. februar 2014

11. understreger, at prostituerede er særligt sårbare socialt, økonomisk, fysisk, psykisk, følelsesmæssigt og familiemæssigt og er mere udsatte for vold og skader end personer, der er involveret nogen anden aktivitet; de nationale politistyrker bør tilskyndes til bl.a. at se på det lave antal domfældelser for voldtægt af prostituerede; understreger, at prostituerede også gøres til genstand for formældelse og social stigmatisering, selv hvis de ophører med at være prostituerede;
12. understreger, at kvindelige prostituerede har ret til barsel samt til at pleje og opfostre deres børn;
13. understreger, at normaliseringen af prostitution har en indvirkning på vold mod kvinder; påpeger navnlig data, der viser, at mandlige sexkøbere var mere tilbøjelige til at begå seksuelle tvangshandlinger over for kvinder samt andre voldshandlinger mod kvinder, og at de ofte havde misogyne holdninger;
14. bemærker, at 80-95 % af de prostituerede har været udsat for en eller anden form for vold, før de er kommet ind i prostitution (voldtægt, incest, pædofili), 62 % oplyser at være blevet voldtaget, og at 68 % lider af posttraumatisk stressforstyrrelse — et tal, der er lige så højt som for torturofre ⁽¹⁾;
15. understreger, at børneprostitution aldrig kan være frivillig, da børn ikke har evnen til at »give deres samtykke« til prostitution; opfordrer EU's medlemsstater til at bekæmpe børneprostitution (for børn under 18 år) mest muligt effektivt, da det er den alvorligste form for tvungen prostitution; kræver, at der hurtigst muligt indføres en nultolerancestrategi baseret på forebyggelse, beskyttelse af ofre og retsforfølgning af kunder;
16. påpeger, at børneprostitution og seksuel udnyttelse af børn er stigende, også via sociale netværksmedier, hvor der hyppigt anvendes bedrag og intimidering;
17. henleder opmærksomheden på prostitution af mindreårige, hvilket ikke er det samme som seksuel udnyttelse, og på at det skyldes en vanskelig økonomisk situation og manglende pleje fra forældrenes side;
18. understreger behovet for effektive foranstaltninger, der giver mulighed for at gøre en særlig indsats for at fjerne mindreårige prostituerede fra det såkaldte prostitutionsmarked og hindre, at de havner på dette marked, samt for at fokusere på aktiviteter, der strider mod målene i FN-konventionen om børns rettigheder og dens relevante valgfri protokol;
19. mener, at køb af seksuelle ydelser fra prostituerede under 21 år bør udgøre en strafbar handling, men at det ikke bør være strafbart for prostituerede at sælge disse ydelser;
20. henleder opmærksomheden på »grooming«, der indebærer prostitution af piger, der er mindreårige eller netop er blevet myndige, i bytte for luksusvarer eller små pengebeløb, der kan dække de daglige udgifter, såsom lommepenge eller udgifter i forbindelse med uddannelse;
21. pointerer over for medlemsstaterne, at uddannelse spiller en vigtig rolle for at forebygge prostitution og den dermed forbundne organiserede kriminalitet, og anbefaler derfor, at der gennemføres særlige aldersspecifikke bevågenhedsskabende og forebyggende kampagner på skoler og læreanstalter, og anbefaler, at uddannelse i ligestilling gøres til et grundlæggende mål for unges uddannelsesproces;
22. henleder opmærksomheden på det forhold, at reklamer for seksuelle ydelser i aviser og på sociale medier kan være en måde at støtte menneskehandel og prostitution på;
23. henleder opmærksomheden på, at internettet og de sociale netværksmedier spiller en større og større rolle i menneskehandelsnetværkenes rekruttering af nye og unge prostituerede; opfordrer til at indlede forebyggelseskampagner også på internettet under hensyn til de sårbare målgrupper for disse menneskehandelsnetværk;

⁽¹⁾ Farley, M., »Violence against women and post-traumatic stress syndrome«, *Women and Health*, 1998; Damant, D. o.a., »Trajectoires d'entrée en prostitution: violence, toxicomanie et criminalité«, *Le Journal International de Victimologie*, nr. 3, april 2005.

Onsdag den 26. februar 2014

24. gør opmærksom på nogle primært negative effekter af massemedieproduktioner og pornografi — navnlig på internettet — der skaber et ufordelagtigt billede af kvinder, der kan være med til at tilskynde tilsidesættelsen af kvinders menneskelige personlighed og fremstille dem som handelsvarer; advarer også om, at seksuel frihed ikke skal kunne omdannes til en form for tilsidesættelse af kvinder;

25. understøtter, at normaliseringen af prostitution har betydning for unges opfattelse af seksualitet og forholdet mellem kvinder og mænd;

26. understreger, at de prostituerede ikke bør kriminaliseres, og opfordrer alle medlemsstater til at ophæve undertrykkende lovgivning mod prostituerede;

27. opfordrer EU's medlemsstater til ikke at kriminalisere og straffe prostituerede samt til at udvikle programmer til at hjælpe prostituerede/sexarbejdere med at forlade erhvervet, hvis de ønsker det;

28. mener, at en efterspørgselsreduktion skal være en del af en integreret strategi mod menneskehandel i medlemsstaterne;

29. mener, at en måde at bekæmpe handel med kvinder og mindreårige piger med henblik på seksuel udnyttelse og at forbedre ligestillingen på er ved hjælp af den model, der benyttes i Sverige, Island og Norge (den såkaldte nordiske model) — og som i øjeblikket overvejes i adskillige europæiske lande — hvor det er køberen af seksuelle ydelser og ikke den prostituerede, der begår den strafbare handling;

30. understreger, at prostitution er et grænseoverskridende problem, og at medlemsstaterne derfor bør påtage sig ansvaret for at bekæmpe køb af sex uden for deres eget område;

31. fremhæver, at visse data underbygger den nordiske models afskrækkende virkning på menneskehandel til Sverige, hvor prostitutionen og sexhandelen ikke er steget, og at denne model nyder stadig større opbakning i befolkningen, især blandt unge, hvilket viser, at lovgivningen har medført en holdningsændring;

32. anerkender resultaterne af en nylig officiel finsk rapport, hvori der opfordres til en fuld kriminalisering af købesex, da den finske strategi, der kriminaliserer køb af sex fra ofre for menneskehandel, har vist sig ineffektiv til at bekæmpe menneskehandel;

33. mener, at lovgivningen giver mulighed for at præcisere, hvad der er acceptable normer i et samfund, samt for at skabe et samfund, der afspejler disse værdier;

34. mener, at synet på prostitution som lovligt »sexarbejde«, afkriminaliseringen af sexindustrien generelt og samt lovgivningen af rufferi ikke er en løsning til at sikre sårbare kvinder og mindreårige piger mod vold og udnyttelse, men har den modsatte effekt og bringer dem i fare for et højere niveau af vold, samtidig med at det får prostitutionsmarkederne til at vokse — og dermed øger antallet af misbrugte kvinder og mindreårige piger;

35. fordømmer alle politiske tiltag eller debatter, bygger på forestillingen om, at prostitution kan være en løsning for indvandrerkvinder i Europa;

36. opfordrer derfor medlemsstaterne til i overensstemmelse med national lovgivning at give politiet og de kompetente myndigheder ret til at få adgang til og kontrollere steder, hvor der drives prostitution, uanset om der foreligger en anledning;

37. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at mobilisere de nødvendige midler og værktøjer til bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse og til at mindske omfanget af prostitution, som er en krænkelse af kvinders grundlæggende rettigheder — navnlig hvad angår mindreårige — og ligestilling;

38. opfordrer medlemsstaterne til hurtigst muligt at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA i national ret, navnlig med henblik på at beskytte ofrene;

Onsdag den 26. februar 2014

39. opfordrer indtrængende Kommissionen til at evaluere den hidtidige virkning af den europæiske juridiske ramme til bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse, til at forske yderligere i mønstrene for prostitution, menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse og den stigende sexturisme i EU med særlig henvisning til mindreårige, og til at fremme udveksling af bedste praksis blandt medlemsstaterne;

40. understreger, at Kommissionen fortsat bør finansiere projekter og programmer til bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse;

41. opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde og gennemføre politikker vedrørende menneskehandel, seksuel udnyttelse og prostitution og at sikre, at alle relevante parter som f.eks. ngo'er, politiet og andre retshåndhævende myndigheder samt de sociale og medicinske tjenester støttes, involveres i beslutningstagningsprocessen og arbejder sammen;

42. anerkender, at langt størstedelen af prostituerede gerne vil stoppe, men føler sig ude af stand til det; understreger, at disse personer har brug for passende støtte, særlig psykologisk og social bistand, for at slippe ud af netværkene for seksuel udnyttelse og af den afhængighed, der ofte er forbundet hermed; opfordrer derfor de kompetente myndigheder til at oprette programmer, der sigter mod at hjælpe personer ud af prostitution, i tæt samarbejde med de relevante parter;

43. understreger vigtigheden af hensigtsmæssig uddannelse af politiet og retssystemets medarbejdere generelt om de forskellige dimensioner af seksuel udnyttelse, herunder køns- og immigrationsdimensionen, og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at tilskynde politimyndighederne til at samarbejde med ofrene og tilskynde dem til at vidne, til at fremme eksistensen af specialtjenester inden for politiet og til at ansætte kvindelige betjente; fremhæver retssamarbejdet mellem medlemsstaterne om bekæmpelse af menneskehandelsnetværkene i Europa;

44. henleder de nationale myndigheders opmærksomhed på, at den økonomiske afmatning har tvunget et voksende antal kvinder og mindreårige piger, herunder indvandrerkvinder, til at gå ind i prostitution;

45. påpeger, at økonomiske problemer og fattigdom er de primære årsager til prostitution blandt unge kvinder og piger, og at kønsspecifikke forebyggelsesstrategier, nationale kampagner og EU-kampagner, der er særligt målrettet mod socialt udstødte samfund samt ekstra sårbare personer (såsom handicappede og unge inden for systemet til beskyttelse af børn), foranstaltninger til at reducere fattigdom og skabe øget oplysning blandt både købere og sælgere af sex samt udveksling af bedste praksis alt sammen er nøglen til bekæmpelse af seksuel udnyttelse af kvinde og mindreårige piger, særlig blandt migranter; anbefaler, at Kommissionen udpeger en »europæisk uge for bekæmpelse af menneskehandel«;

46. understreger, at social udstødelse er en afgørende faktor, der medvirker til at gøre ugunstigt stillede kvinder og mindreårige piger mere udsatte for menneskehandel; understreger, at den økonomiske og sociale krise har ført til arbejdsløshed, hvilket ofte har fået de mest sårbare kvinder, herunder kvinder fra de højere samfundslag, til at gå ind i prostitution/sexindustrien for at overvinde fattigdom og social udstødelse; opfordrer medlemsstaterne til at afhjælpe de underliggende sociale problemer, der tvinger mænd, kvinder og børn ud i prostitution;

47. opfordrer medlemsstaterne til at finansiere organisationer, som arbejder på stedet, med støtte og exit-strategier, til at sikre ofre for menneskehandel eller seksuel udnyttelse sociale tjenesteydelser, herunder vandrende og udokumenterede personer, ved at vurdere deres individuelle behov og risici for at for at yde passende bistand og beskyttelse, og til at gennemføre politikker — med en holistisk tilgang og gennem forskellige politi-, immigrations-, sundheds- og uddannelsestjenester — der sigter mod at hjælpe udsatte kvinder og mindreårige ud af prostitution, samtidig med at det sikres, at sådanne programmer har et retsgrundlag og de nødvendige midler til at nå dette mål; understreger nødvendigheden af psykologisk opfølgning og social genintegrering af ofre for seksuel udnyttelse; påpeger, at denne proces tager tid og kræver, at der opbygges et livsprojekt som et troværdigt og holdbart alternativ for tidligere prostituerede;

48. understreger, at der er brug for en mere grundig analyse samt statistisk dokumentation for at vurdere, hvilken model der er mest effektiv til bekæmpelse af handel med kvinder og mindreårige piger med henblik på seksuel udnyttelse;

49. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at evaluere både de positive og de negative virkninger, som kriminalisering af køb af seksuelle ydelser har for mindske af lovgivningen for prostitution og menneskehandel;

50. opfordrer EU og medlemsstaterne til at udvikle kønsspecifikke forebyggende politikker rettet mod både sexkøbere, kvinder og mindreårige i hjemlandene for de personer, der er prostituerede som følge af at være blevet handlet, gennem sanktioner, bevidstgørelseskampagner og uddannelse;

Onsdag den 26. februar 2014

51. anmoder EU og medlemsstaterne om at træffe foranstaltninger for at bekæmpe sexturisme såvel i som uden for EU;
 52. anmoder om, at der også inden for rammerne af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil træffes foranstaltninger til at standse praksis med prostitution i konfliktområder, hvor EU-militærstyrker er til stede;
 53. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.
-